

бовъта Божия и да каже, че се е задоволил вече. Не, постоянно ще се стремиш към тази Любов и постоянно ще я изживяваш, и то въ различни направления.

„Да положи нѣкой душата си за приятелитѣ си.“ Защо трѣбва човѣкъ да положи душата си за приятелитѣ си? — За да създаде въ себе си възвишено и благородно сърце, свѣтълъ умъ, здраво тѣло, които да бждатъ въ услуга на неговата душа. За тази целъ той трѣбва да започне отъ слънцето. Защо? Защото на физическия свѣтъ слънцето е представител на Бога. По-добъръ представител на Бога отъ физическото слънце за физическия свѣтъ засега нѣма. Като наблюдаваме слънцето, ние си представяме Бога свѣтълъ като слънце. Това не означава още, че слънцето е Богъ, но донѣкѣде само дава представа на хората отъ физическия свѣтъ за Бога. Ето защо, хората трѣбва да започнатъ отъ слънцето, което носи сила. Стремезътъ пкъ на човѣшката душа е да бжде силна, мощна. Апостолъ Павелъ казва: „Когато съмъ слабъ, тогава съмъ силенъ.“ Това е парадоксъ, който се нуждае отъ обяснение. Кое е силно въ човѣка? Силно е разумното начало въ човѣка, защото може да реализира копнежитѣ на човѣшката душа, отъ които да се ползватъ и неговитѣ ближни. Въ благо на ближнитѣ се крие благо на всѣки човѣкъ поотдѣлно. Който люби цѣлото човѣчество, той може да реализира и своя животъ, защото човѣчеството представя тѣлото на Бога. Следователно, да любишъ всички хора, да любишъ цѣлото човѣчество, това подразбира да любишъ Бога, който се извява въ това тѣло. Това е първата степен на любовта, най-високата, най-голѣмата любов, която човѣкъ може да прояви на земята. Да любишъ Бога, това значи да любишъ всички живи сщества на земята, отъ най-малкитѣ до най-голѣмитѣ, както и всички ония сщества, които не виждашъ, понеже живѣятъ въ невидимия свѣтъ. Божията Любов обхваща всички живи сщества на земята и на небето. Да любишъ всички тия сщества, значи да имашъ стремезъ къмъ Бога. Може ли такъвъ човѣкъ да бжде нещастенъ? Той всѣка секунда, всѣка минута, всѣки часъ ще бжде свързанъ съ сърцата и душитѣ на ония, които обича и които го обичатъ. При това положение, де ще остане мѣсто за обезсърчения и разочарования? Този човѣкъ ще получава толкова много подаръци, че трѣбва да има на разположение сандѣкъ, голѣмъ като земята, да ги прибира. Затова е казано въ Писанието, че човѣкъ